

## MC'NİN SUÇ BATAĞI

Milliyetçi Cephe işçi ve emekçilere karşı baskı ve terör için kuruldu. Milliyetçi Cephe demokratik özgürlükleri iyice sınırlamak, yok etmek için kuruldu. Milliyetçi Cephe mezhep ayrımlarını körüklemek, ırkçı baskı ve saldırıları yoğunlaştırmak, emekçi halkı birbirine düşürmek için kuruldu. Milliyetçi Cephe emperyalizmin uydusu güçler tarafından Türkiye'nin bağımlılığını daha da artırmak için kuruldu.

Milliyetçi Cephe başa geçtiğinden bu yana kendine hayat veren amaçlara ulaşmak üzere çok kan döktü. Pervasızca yasa dışı, anayasa dışı işlere girişti. Çalışan halkın sırtındaki geçim yükünü ağırlaştırmak, sömürücü azınlığın talanını hızlandırmak için ne mümkünse yaptı. Amerikan, Alman, Japon emperyalistlerine yurdun çıkarlarına ters düşecek tavizleri birbiri ardından sundu. Ölçü ve sınır tanımadı.

Ancak, burjuvazinin en tutucu ve saldırgan çevrelerinin iki yıla yaklaşan bir süre boyunca giriştikleri bütün saldırılara rağmen; devlet kadrolarının faşist unsurlarla doldurulmasına, ders kitaplarından televizyona kadar bütün eğitim ve haberleşme araçlarının Cumhuriyet tarihinde görülmemiş bir ölçüde gerici propagandaya alet edilmesine, başta üniversiteler olmak üzere birçok kurumun büyük sermayenin emrindeki faşistlerce işgal edilmesine rağmen Milliyetçi Cephe amaçlarının küçük bir bölümüne ulaşabildi.

Milliyetçi Cephe emekçilerin ve özellikle işçi sınıfının uyanışını, direnişlerini, örgütlenmesini durduramadı.

Ekonomi politikasını çizerken büyük iş çevrelerinin direktiflerine sıkı sıkıya uymasına, ülkenin altına girdiği borç yükünü alabilmesine ağırlaştırmasına, hızlı fiyat artışlarını teşvik etmesine, bunlara göz yumarak sermayenin kârlılığını yükseltmesine rağmen, burjuvaziye, büyük, tekelci sermayeye de yeterince yaranamadı. Burjuvazinin sömürsünün 'sosyal barış' içinde, daha ince yön-

temlerle yoğunlaştırılması alternatifini zayıflatamadı. Tam tersine Milliyetçi Cephe'nin başarısız ekonomik ve sosyal politikası, dış ilişkilerde düştüğü yalnızlık, bu eğilimin burjuvazi içinde artan bir destek bulmasına neden oldu.

Seçimler yaklaşıyor. Özellikle Parti kongrelerinin peşpeşe tamamlanmasından sonra siyasi faaliyet partiler arası, sınıf ve tabakalar arası ilişkilere kayıyor. 1977 seçimlerinde kazanılacak her oyun, varolan güç dengesindeki her gelişmenin ülke politikası bakımından büyük önem taşıyacağı gitgide kesinleşiyor.

Başta AP olmak üzere Milliyetçi Cephe Türkiye'nin gidişinden memnun değildir. İşçilerin, köylülerin, memurların, esnaf ve zanaatkarların sola doğru yönelişi yavaşlatılmamıştır. Bütün baskı ve tertiplere rağmen başlıca demokratik örgütler etkisizleştirilememiş, temel çizgilerinden sapılmamıştır. İşçi sınıfının, politik örgütü etrafında, Türkiye İşçi Partisi etrafında yürüttüğü mücadelenin yurt yüzüne yaygınlaşması, gitgide büyüyen kitleleri kucaklaması, artan bir derinlik kazanması ölenememiştir.

Önümüzdeki politik gelişmelerin ve bu arada 1977 seçimlerinin sağın gücünü artırması olasılığı azalmaktadır.

Başarısız ortaklıklar kendi içlerinde de uyumsuz ortaklıklardır. Kendi dışlarından beledikleri birşey kalmayınca ortakların birbirlerinin paylarına gözdiktikleri ortaklıklardır.

AP'nin 1969'daki desteğe yeniden kavuşmak, sağ toparlamak yönündeki politikası Milliyetçi Cephe'nin kuruluş amaçlarına daha büyük bir azınlıkla sahip çıkılmasını, «son çare»lere başvurulmasını gerektirmektedir. DP'den sonra MSP'ye yöneltilen ve onu bölüp tabanına sahip çıkmayı amaçlayan politik manevra MSP'yi bu «son çare»lerin çamuruna, sorumluluğuna da ortak etme ça-

başıyla birleşmektedir. İçişleri Bakanının şahsında MSP'nin Milliyetçi Cephe'nin terör hareketlerinin sorumluluğu altına daha büyük ölçüde sokulması için her yola başvurulmaktadır.

Daha üniversitenin açıldığı gün komando saldırılarının yeniden başlatılması, bir polislin ölümünün yaygın bir kampanya vesilesi yapılması, Anadolu'nun dört bir yanında ilericilerin, sosyalistlerin kursunlanması, öldürülmesi, Doğu Anadolu'ya gizli görevlerle özel ekiplerin yollanması, CHP Genel Sekreterinin faşistler tarafından yaranlanması hep, burjuvazinin en gerici, terörcü kesimlerinin planlı girişimleridir. Bu tür girişimlerle siyasi ortam daha da gerginleştirilmek, seçimlere giderken halk kitlelerini şarptandırmak, anti demokratik baskılarla ilerici, demokrat, sosyalist hareketlerin gelişimi engellenmek istenmektedir.

Son gelişmelerin temel atma yarışında AP ile atbaşı giden ve bu temellerin hayali olmadığı imajını yaratmak için bazı fonları bütçeye koydurtabilen MSP'nin daha ileri isteklerini, koalisyondan kopma planlarını boşa çıkarabilmek, onun öteki gerici burjuva partileriyle kader birliğini sürdürebilmek açısından özel bir anlamı vardır Demirel ve AP, bütçe sonrasında MSP'nin koalisyonu bozmasını engellemenin yolunu bu partinin cinayetler batağına, anayasaya aykırı uygulamalar batağına, kardeşi kardeşe düşürme batağına daha derinliğine batırılmasında aramaktadırlar. Demirel suçları arasındaki birliğin korunabilmesinin suçun devamına, yoğunlaştırılmasına bağlı olduğunu bilmektedir.

İster MSP bu batağa daha fazla batsın, ister Milliyetçi Cephe'nin içindeki ayrımlar da da da derinleşsin, halkımız işçi sınıfının öncülüğünde verdiği mücadele ile işçi ve emekçilerin düşmanı, demokratik özgürlüklerin düşmanı, ırkçı baskıların ve saldırıların baş sorumlusu, emperyalizmin uydusu Milliyetçi Cephe'nin dayandığı güçleri yenecektir.

Zmir Merkez İlçe örgütümüz, Metas'a ilgili olarak özel bir afiş yapılarak işyeri ve çevresini afişlemiştir. Ayrıca kamuoyuna bir destekleme bildirisi yayınlamıştır. Bildiri şöyledir :

«İŞÇİLER EMEKÇİLER, METAS İŞÇİLERİNE OMUZ VERELİM»

Devlet Güvenlik Mahkemelerine karşı girilen haklı direniş bahane eden patronlar, kendilerini savcı ve yargıcı yerine koyarak ve hem suçlayıp hem de ceza keserek yüzlerce işçiyi sokağa attılar. İkiyüzlü bir utanmazlıkla demokrasiden ve çalışma barışından söz eden patronlar simdi var gücleriyle, işyerlerinden devrimci sendikaları, söküp atmaya çalışıyorlar. Fasist ceteler, Türk - İş'e bağlı sarı sendikalar ve patronlar elbirliğiyle işçilerin en doğal demokratik haklarına na hayasızca saldırıyorlar.

252 işçinin isten atıldığı Alağa Rafinerisinde işçiler silahlı faşistlerin baskısıyla sendika değiştirmeye zorlanıyor. Dizelcan patronu yasa dışı lokavt uygulayarak 125 işçiyi sokağa bıraktı. TEBA işyerinde lokavt ilan eden işveren, işyerini İstanbul'a naklederek işçileri sefaletle atmak istiyor. Manisa Tek Tarım işyerinde benzeri oyunlar tezahhül etmek istiyor.

Metas işçileri günlerden beri günlük kuvvetlerinin, patronun ve Türk Metal sendikasının baskılarına karşı yığılme mücadelesi ediyor ve sendikaları Maden - İş'e sahip çıkıyorlar. Metas Patronunun işyerine sokmak için olmadık oyunlara başvurduğu Türk - Metal sendikası Seydişehir'de kökünü işçi kanlarının sorumlusu bir sendikadır. Türk - Metal'in Bursa Şube Başkanı MADEN - İŞ ÜYESİ İÇİ MUAMMER ÇETİNBASİ ÖLDÜRMEKTEN SANIK OLARAK HALEN CEZAEVİNDE YATMAKTADIR. Bu sendikamız girdiği her işyerinde işçiler baskı altında tutulmakta, dövülmekte ve zorla patronlara peşkes çekilmektedir.

KARDEŞLER

İstanbul'da, Ankara'da ve İzmir'de okul-

Jara yönen silahlı saldırılar, Seydişehir'de, Bursa'da, Tarih'te ve Metas'ta olan bitenler, aynı faşist saldırı zincirinin halkalarıdır. Hiç bir kimsenin, hiç bir ilercinin, devrimcinin; sosyalistin «Bana Ne» demeye hakkı yoktur. Saldırı işçi sınıfımızın sendika seçme özgürlüğüdür. Saldırı öğrencilerin öğrenim özgürlüğüdür. Saldırı tüm temel hak ve özgürlükleridir. Ve nihayet saldırı can güvenliğidir.

Saldırıları göğüslemenin yolu birlik ve dayanışmadan geçer. Gerici, faşist güçlerin oluşturduğu MC ile faşizm, devlet aygıtının en üst katlarına kadar tırmanmıştır. İşçilerin, emekçilerin kendi güçlerinden başka güvenebilecekleri, hiç birşey yoktur.

İşçiler, Emekçiler  
Metas işçilerinin mücadelesine omuz verelim. Kazanmış demokratik hak ve özgürlüklerimizi, bir adım bile gerilemesizden savunalım. Saldırı nereden ve kimden gelirse gelsin, güçlerimizi birleştirerek ve biran bile duraksamadan karşı koyalım.

Faşist cetelere, patron yanlısı sarı sendikalara karşı mücadeleye bayrağımızı yükseltelim.

Zmir Merkez İlçemizin Metas işçilerine dağıttığı bildiri ise özetle şöyle :

**METAS İŞÇİLERİ**

Patronlar, 16 Eylül Direnişini bahane ederek öncü devrimci işçi kardeşlerimizi isten atıyor. Savcı gibi suçlayıp, yargıcı gibi ceza kestiler. Simdi de, patronlar, faşist ceteler, patron köpekleri öl ele vermiş devrimci sendikaları işyerlerinden söküp atmaya çalışıyorlar.

**KARDEŞLER**

Çevrenize bir bakın, kimler Türk - Metal için uğraşyor. Patronlar, Vardiya Amirleri, Başteknisyen ve şefler baskı yaparlar sizleri MADEN - İş'e koparmaya çalışıyorlar. Kendileri sendikal haklardan yararlanmadıkları halde, parayla satın almış bir takım adamlar, patron adına, Türk - Metal'i Metas'a sokmaya çabalyor.

**KARDEŞLER**

16 Eylül Direnişinde isten atılan 41 arkadaşımızın boş yere atılmadıklarını gösterebiliriz. Patronlara; patron köpeklerine ve faşist sendikalara aman veremeyelim. Maden - İş'i, Maden - İş yapan Gamak, Demirdöküm, Sungurlar, Erdemir, İzzal işçilerinin şanlı mücadelesine katılmaya hazırız. Maden - İş'e, demokrasiyi sokmak için, daha iyi bir toplu sözleşme için birliğimizi güçlendirelim. Yaratıcı aklınız ve hürerli ellerinize herşeyi yapın, yaratan sizler isterseniz, gerici faşist sendikaları yerle bir eder, patronların Neveslerini kursaklarında bırakabiliriz.

## MUGLA İLÇE TEMSİLCİLERİ TOPLANTISI YAPILDI

Kongreler dönemi başlarken il örgütlerimiz kongreler için hazırlık çalışmalarını hızlandırdılar. Bu arada Muğla İl Örgütümüz de kongre hazırlıklarını, yöresel sorunları ve örgütlenme çalışmalarını tartışmak üzere İlçe Temsilciler Toplantısı yaptı. Bütün İlçelerin temsilcilerinin katıldığı toplantıda kongrelerle ilgili konular görüşüldü, yöresel sorunlar, parti örgütlenimin etkinliğini arttıracak yönde öneriler ve görüşler dile getirildi.

Çeşitli ilçelerimizin ve ilimizin kongreleri bağladı. Geçtiğimiz günlerde Mersin İl'ine bağlı Tarsus, Manisa İl'ine bağlı Salihli ve Sarıoğlu ve Ankara İl'ine bağlı Kızılcahamam, Keskin, Elmadağ, Kirikkale ilçelerinin İzmir İl'ine bağlı Kemalpaşa, Karşıyaka ve Merkez İlçe kongreleri yapıldı. Bu kongrelerde, parti yayınları, örgütlenme, çalışma ekipleri ve parti örgütlenimin etkinliğini artırıcı yönde diğer konuların yanı sıra, bölgesel sorunlar da ele alınıp değerlendirildi. İskenderun İlçe kongresinde, «Serbest Bölgeler» sorunu, Partinin, bu konuda görüşleri doğrultusunda ele alınıp incelendi, tartışıldı, konunun öneme dikkat çekildi. Kongreleri yapılan diğer il ve ilçelerimiz ise şöyle :

**Kocaeli Merkez İlçe Kongresi**

12 Aralık Pazar günü İlçe Lokalinde toplanan kongrede yönetim kurulunca sunulan raporda, İlçe örgütlenimin yapıldığı çalışmalar ve örgütlenme ve eylem hedefleri belirtildi. Raporun son bölümü ise şöyle :

«Örgütlenmek, her kesimden yeni aday üyeler kazanmak özellikle işçi ve emekçi sınıflar içerisinde çalışma ekipleri oluşturarak örgütlenmek gelecekte çalışmalarımızın ivedi görevi olarak önümüzde durmaktadır. Delege ve yeni aday üye arkadaşlarımız önümüzdeki dönemde görev alacak arkadaşlarla bu yolda yardımları olabileceklerini inanıyoruz.»

Gelişmiş Kapitalist ülkelerde yükselen işçi sınıfı mücadelelerinin yeni kazanımları,

## KAYSERİ İL ÖRGÜTÜNÜN BASINA AÇIKLAMASI

Kayseri İl Örgütümüz, yaptığı bir açıklamada Kayseri'nin kömür sorununu dile getirmiştir. Yerel sorunlarla ilgilenmenin güzel bir örneğini veren Kayseri İl Örgütlenimin açıklaması yerel basında da yer almıştır. Açıklamada, kömür almak için 40.000 başvuru olduğu halde 12.000 aleyhe kömür verilmiş olması, dağıtımın bu biçimde sürerse baş vurularının bir yıl içinde bile kömür alamayacakları belirtilmiştir. Yapılan açıklamada daha sonra :

«Yurdun yeraltı ve yerüstü kaynaklarını emperyalistlere peşkes çekilerek, bu kaynakların halk yararına kullanılmasına çalışacağız. Oysa yurdumuzun yeraltı kaynakları bakımından zengin ülkedir. Sömürdüğüne devam ettirmek isteyenler, halkı yoksulluğa, açlığa, işsizliğe ve pahalılığa mahkum eden bu denli zihniyete karşı mücadeleye elverişli demlidir.»



Sarıcakaya İlçe Kongresi'nden

Bağımsızlıklarına kavuşan ve bu yolda mücadele veren ülkelerin Emperyalizm safında yeni gedikler açmaları bütün bunlardan daha da önemli olarak Dünya Sosyalist Sisteminin baş belirleyici etken olarak varlığını sürdürmesi Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm yolunda yeni kazanımları yol açmaktadır. Türkiye İşçi Partilleri olarak ülkemizde olduğu gibi bölgemizde de, Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm yolundaki mücadelemizin, örgütlenme çalışmalarımızın ileri boyutlara ulaşarak yükselceğimizin bilincine başarıyla ulaşmış bulunuyoruz. Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm yolunda, ülkemizde ve bölgemizde üstlendiğimiz görevlerin Dünya İşçi ve Emekçi sınıfları mücadelesinin bir parçası olduğuna noktalararak, SİLAHIMIZ PARTİMİZDİR diyoruz.»

**Eskişehir İli Mahmudiye ve Sarıcakaya İlçe Kongreleri**

Eskişehir İl Örgütüne bağlı Sarıcakaya ve Mahmudiye İlçelerinin kongreleri yapıldı. 28 Kasım 1976 Pazar günü Sarıcakaya İlçe merkezinde parti üye, aday üye ve dinleyicilerin katıldığı kongrede, açış konuşmasını yapan Sarıcakaya İlçe Başkanı Tahşir Gökbal, partinin köylülere daha sıkı bağlar kurarak ve onların sorunlarını dile getirecek, gelişmesinin sağlanmasını gerektirdiğini bildirdi. Ayrıca Sarıcakaya Parti merkezini işçi ve emekçilerin devamlı uğrayacağı ve oturup tartışacakları bir eğitim ve kültür ocağı haline getirmenin kendileri için görev olduğunu bildirdi, İlçe yönetimin kuruluşuna raporunu okumuştur.

Daha sonra kongre başkanlığına Eskişehir İl Başkanı Vedat Baranoğlu getirilmiştir. Vedat Baranoğlu, yaptığı konuşmasında Türkiye'nin ekonomik bir bunalım içinde olduğunu

ve bu bunalımın acısını işçi köylü olmak üzere tüm emekçi sınıfların çektiğini bildirdi. MC iktidarının bu bunalımdan çıkmasını imkansız olduğunu ve bunun için de işçi ve emekçi sınıflar üzerinde politik baskı ve terör yaratılması bildirmiştir. Sosyalist hareketin önemli görevinin işçi ve yoksul köylü ittifakı oluşturmak olduğunu anlatarak, bunun da ancak Türkiye İşçi Partisi çatısı altında tam ve doğru bir şekilde olacağını bildirmiştir. Sarıcakaya parti örgütlenimin görevinin tüm Sarıcakaya yöresindeki olayları anında öğrenip, doğru tahillere değerlendirmesi ve olayların üzerine gitmesi ve bu olayların gerçek yüzlerini halka anlatılmasını şart olduğunu bildirdi, işçi ve yoksul köylü ve diğer emekçi sınıfların ancak politik bir bütünlüğe ile mücadelede zafere ulaşacağını anlattı ve daha sonra Sarıcakaya'nın sorunlarını değinerek, bunların çözümünün ancak işçi ve emekçi sınıfların iktidarı ile olacağını anlatmıştır.

**Giresun İl Kongresi**

Bulanek ve Merkez İlçe Kongrelerinden sonra, ilk İl Kongremiz olan Giresun İl Kongremiz de yapıldı.

11 Aralık 1976 Cumartesi günü Giresun Belediye Salonunda dinleyicilere açık olarak yapılan Kongre'ye Genel Merkez'den görevli olarak gelen İlhan Akalın arkadaşımız bir konuşma yaptı. Ayrıca Ordu ve Samsun İl yetkilileri de kısa konuşmalar yaptılar.

Kongre sonra erdikten sonra düzenlenen gecede, Giresun ilinin oluşturduğu koro, marşlar söyledi. Şiirler okundu. Bulanek Tuğla Fabrikasından Partili işçi arkadaşlarımız grev önlükleriyle yerel oyunlar oynadılar. Geceyi çevre fabrikalardan gelen çok sayıda işçi, öğrenciler ve emekçi izledi.

## ÖRGÜT HABERLERİ

### EGE'DE SENDİKAL ÇALIŞMALAR VE PARTİ EYLEMİ

16 Eylül Direnişinden sonra, bunu da bahane ederek işverenler, işyerlerinde devrimci sendikaları ayakta tutan öncü işçileri büyük ölçüde tasfiye ettiler. Burjuvazi tasfiyelerden sonra ortaya çıkan durumu kendi açısından değerlendirerek DISK'e bağlı sendikaların örgütlü bulunduğu işyerlerinde yoğun bir saldırıya geçti. Bu saldırıların amansızca sürdürüldüğü yerlerden biri de İzmir.

Alağa Rafinerisinde MİSK'e bağlı Türk Petrolün baskı ve terörle örgütleniyor. İşçiler Petrol Kimya İş'ten istifaya ettirildiler. 252 işçi isten çıkartıldı. Maden - İş'e bağlı Dizelcan işyerinde, işveren 16 Eylül Direnişini devam ederken lokavt ilan etmiş ve 125 işçiyi sokağa bırakmıştır. Yine 250 işçinin çalıştığı TEBA işyerinde lokavt ilan eden işveren, işyerini İstanbul'a nakletmekle hazırlıkları içinde, Manisa Tek Tarım ve Metas işyerlerinde toplam 74 işçi isten çıkartıldı. Her iki işyerinde de Türk - İş'e bağlı Türk Metal sendikası örgütlenmeye çalışıyor. İşçiler günlerden beri, bütün baskılara rağmen Maden - İş'te kalma mücadelesi veriyorlar. Metas Türkiye'nin en büyük, özel sektör çelik üreticisi. Yıllık kapasitesi 80 bin ton dolayında olan 180 milyon lira sermayeli ve 1600 işçinin çalıştığı bir işyeri. Aynı zamanda Ege Bölgesinde Maden - İş'in örgütlü bulunduğu en büyük işyeri.

# Yurt ve Dünya

BAGIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM SORUNLARI

**YURT VE DÜNYA ÇIKIYOR.**  
Önceki sayıda çıkış hazırlıklarının yapıldığı bildirilen Yurt ve Dünya dergisi Çark Başak'ta birlikte baskıya verilmiştir. 1 Ocak 1977 de çıkacaktır.  
**Yurt ve Dünya** dergisinin çıkmasıyla Parti Hareketimiz yeni bir yayına daha kavuşmuş olmaktadır.  
**Yurt ve Dünya** bağımsızlık demokrasi sosyalizm mücadelesinde önemli bir ideolojik ve politik boşluğu dolduracaktır.

**Yurt ve Dünya'nın ilk sayısında;**  
— 1976 yılı raporu (I) Dünya,  
— Demokrasi ve Demokratikleşme Sorunu, Behice Boran  
— Türkiye'de dış ticaretin devletleştirilmesi, Galip Tekin  
— Teorik Çalışmada Nesnellik ve Partizanlık, M. Cornforth  
— Uluslararası İşçi Hareketi - Tarihsel ve Kuramsal Sorunlar - B. Ponomarev  
— Eleştiri - Tanıtma - Tartışma Yazıları vardır.



# İŞÇİ SINIFI VE İŞÇİ KÖYLÜ İTTİFAKI

İşçi sınıfı yalnız kendisinin değil tüm emekçi sınıfların da kurtarıcısıdır. İşçi sınıfı üretim araçları mülkiyetinden bağımsız olmanın, büyük kalabalıklar halinde birarada bulunmanın, fabrika hayatının disiplini içinde ve çağdaş teknoloji koşullarında çalışmanın sağladığı bilinçlenmeye, örgütlenmeye yetkinlik ve kararlılıkla bütün emekçi sınıfları sömürdüren, baskından kurtarabilecek olan tek sosyal güçtür. Bu mücadelelerin başarıya ulaşabilmesi en başta işçi sınıfının örgütlülüğüne, kararlılığına, etkinliğine bağlıdır. Bununla birlikte, işçi sınıfının tüm sömürdülerle, demokrasiden bağımsızlıktan yana güçlerle dayanışma ve birlik içinde olması, onları yönetebilmesi sonucu belirleyici bir önemdedir. Mütteliklerin mücadeleye katılacakları güç başarım hızını, toplumsal dönüşümün en az maliyetle gerçekleşmesini sağlayabilecek unsurdur.

İşçi sınıfı bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini yürütenlerin toplumdaki bütün değişiklikleri tahli edip hangi sosyal tabaka ve grupların desteğini kazanabileceğini ve bu desteği nasıl geliştirebileceğini belirlemek durumundadır. İşçi sınıfı partisi, burjuvazi ve diğer sömürdücü güçleri yalnız bırakmak, kendi çevresinde en geniş birliği oluşturmak işçi ittifakları sorununu ülkenin sosyal tarihi ve sosyal gelişimi içinde ele alır. Mütteliklerin içinde bulunduğu sınıfları, devrimin hareket ettirici gücünü in hesaba katarak, soruna somut bir biçimde yaklaşıp.

Devrimci hareketin ülkeden ülkeye ve bir ülkede zaman içinde farklılıklar gösterebilecek olan dostlarının ve düşmanlarının tasbiti elbette bir subjektif tercih konusu değildir. Hangi sosyal sınıf ve tabakaların işçi sınıfının yanında yer alacağı, bu sınıf ve tabakaların işçi sınıfı ile olduğu kadar burjuvazi ile olan ilişkisi ve gelişmelerine de bağlıdır. Ülkedeki politik güç dengesi ve bu ülke ekonomisinin o andaki durumuna göre kapitalist toplumun iki temel sınıfının ara tabakaları ilişkileri de değişir. Öte yandan egemen sınıf ve tabakaların kendi içlerindeki ayrımlar ve tutum farklılıkları işçi sınıfı hareketine önemli olamlar sağlayabilir.

İçinde bulunulan somut tarihi ve sosyal şartlara göre burjuvazi ile işçi sınıfı arasında kalan bütün sosyal sınıf ve tabakalar işçi sınıfının ittifakları yelpazesinde yer alabilir. Egemen sınıf ve tabakalar içindeki farklılıklardan yararlanılabilir. Bu bütünlük içinde, işçi sınıfı en geniş kitle desteğini kazanmak amacıyla en küçüküne kadar bütün fırsatları dikkatle, beceriklilik ve kararlılıkla kullanır. İşçi sınıfı partisinin çalışmalarında en küçük örgüt birimlerine kadar bu ilkeye özenle uyulur, gerekleri yerine getirilir.

## İŞÇİ - KÖYLÜ İTTİFAKI BÜYÜK ÖNEMİNİ KORUYOR

Kapitalist ülkelerin çoğunda ve özellikle geri kapitalist ülkelerde işçi sınıfının ittifaklarının temelini genel olarak köy emekçileriyle, bunlar içinde de en başta yoksul köylülerle olan ittifak oluşturmaktadır. Kapitalist ilişkiler sürdüğü egemen sınıfların, gittikçe ağırlaşan baskı ve sömürdüsü altında, son derece belirsiz ve geri bir yaşam tarzına mahkum olan köy emekçileri temel çıkarları düşünülerek gelişen büyük bir güçtür. İşçi - köylü ittifakının temel ittifak olması ittifakın her iki kanadı için de objektif şartlardan, ortak

amaçlardan doğmaktadır.

İşçilerin doğrudan sömürdren kapitalistler köy emekçilerini ve yoksul köylüleri de cesetli yollarla baskı ve sömürdüsü altına alır. Kapitalist pazar yoluyla ya da devlet politikası aracılığıyla tarımsal ürünlerin fiyatlarını kontrol altına alarak düşük tutar. Üreticilere yapılan ödemelerin piyasa fiyatının çok altına düşmesine yol açarak bir araçları açığı kurur. Buna karşılık tarımsal üretim araç ve gereçleriyle diğer sanayi ürünlerinin fiyatları yükseltir. Böylece tarımda yaratılan değerini önemli bir kısmını el konular. Geri kalanın çok büyük bir payı ise zaten büyük toprak sahiplerinin ceplerine girer.

Özellikle ticaret (dolayım) alanında ortaya çıkan bu sömürdücü karşısında köy emekçileri zorunlu tüketim ihtiyaçlarını kusurak ve daha fazla, daha yoğun çıkararak ayakta kalmaya çalışırlar. Ancak gittikçe daha büyük zorluklarla karşılaşurlar. İşletmelerinin sürdürülebilir, artan giderlerini karşılayabilmeleri için kredi almak zorunda kalırlar. Böylece kapitalist sömürdücü ağırlık kısacasına biraz daha girmiş olur. Büyük toprak sahiplerinin, tefecilerin sömürdüsü önemli hızla artan yeni bir sömürdücü ile yoğunlaşır. Bankalar ve ticaret sermayesi verdikleri kısa vadeli ve yüksek faizli kredilerle köy emekçilerinin yaratıkları değerlerini yağmalanmasına katkıları.

Kapitalist gelişme ve bu arada toprakların, tarım araç ve gereçlerinin hayvan varlığının gittikçe azalan sayıya elde, köy zenginlerinde toplanması, artan nüfusun toprak üzerinde baskı orta ve küçük işletmelerine yıkıma uğramasına yol açar. Geniş köylü kitlelerinin mülksüzleşip vasıfsız işçi ya da işçiler ordusuna katılmasına neden olur. Emekçi köylülerin baskı ve sömürdüsü yoğunlaşması önemli için girişimleri demokratik direnişler, örgütlenme çabaları egemen sınıflar tarafından faşizan yöntemlerle engellenir. Kendi çıkarılarının bilincine varamaları önlemek için her türlü tertip, sapırmaya, terör yolları denir. Köy emekçilerinin ve özellikle yoksul köylülerin verdikleri mücadeleden ötüründeki engeller, işçi sınıfının karşılaştığı engellerle, güçlerle aynıdır. İşçiler de emekçi köylüler de kapitalizm içinde, kapitalist ilişkilerin sonucu olarak sömürdülüdür. Sömürdücü ve baskıya karşı mücadele her iki toplumsal kesimin de ortak çıkarıdır. Bunun sağlanması için verilecek mücadele büyük paralellikler göstermektedir.

Sosyanın gelişmesi ve şehirleşme hızı işçi - köylü ittifakının önemini ortadan kaldırmamaktadır. Kapitalist gelişme ekonomik ve politik merkezlerin kırlardan şehirlere kayması sonucu doğurmaktadır. Köylülerin ekonomik ve politik etkinliği giderek azalmaktadır. Örneğin yurdumuzda milli gelir içinde sosyanın payı tarımın payından çok daha düşüktür. Son yıllarda sosyanın gelişmesi ile tarımın milli gelir içindeki payı üçte birine atina düşmüştür. Artık toplam nüfusun yalnızca yüzde 33'ü kelminden tarımla yaşamla tarımsal faaliyetlerle geçinmektedir. 1927'de yüzde 76, 1970'de yüzde 61 - 62 olan kırsal nüfus oranı 1975'de yaklaşık yüz-

de 55'le toplam nüfus içinde ancak küçük bir çoğunluğu koruyabilmektedir. 1965 - 1970 arasında 1 milyon 600 bini aşan köyden şehre göç edenlerin sayısı, 1970 - 1975 arasında 2 milyonu bulmuştur. Bunun kırsal kesimde ki işsiz sayısının -yurdusında olan büyük göçe rağmen- 2 milyonu aştığı dikkate alınırca şehirlere göç bakımından gerçekleşende çok daha büyük bir potansiyel varlığı anlaşılır. Kapitalizmin ve sosyanleşmenin gelişmesi, köy ve kasabalarda yoksulluğun yaygınlaşması oranında ve artan bir hızla kırlardan şehirlere göç sürmektedir. Köylü nüfusunun ağırlığı yıllar geçtikçe daha da azalacaktır.

Ancak, kırlarda yaşayan nüfusun oranının genel nüfusun çok küçük bir bölümünü oluşturduğu ülkelerde bile (örneğin bu oran A.B.D.'de yüzde 5'in, Federal Almanya'da yüzde 7'nin altındadır) işçi - köylü ittifakı önemli korunmaktadır. Geri ve bağımlı kapitalist ülkelerde bu önem çok daha büyüktür. Kapitalizmin gelişmesine rağmen toplam nüfusun yaradan fazlası köylü olan yurdumuz işçi sınıfı hareketi açısından da işçi - köylü ittifakı hayatı bir önem taşımaktadır. Köy emekçilerinin ve özellikle yoksul köylülerin tasdiği ileric, demokrasiden ve bağımsızlıktan yana, devrimci potansiyel hareketimizin en büyük güvencelerindedir.

## TARIMDA KAPITALİZMİN GELİŞMESİ KIRILARA SINIFAL FARKLIĞIYI DERİNLEŞTİRİYOR

Türkiye'de kapitalist gelişmenin meydana getirdiği toplumsal farklılaşmanın derinleşmesi kırlarda da yansımaktadır. Kırlarda kapitalist ilişkilerin gelişmesi zengin köylüler ile yoksul, yarı - proletar köylüler arasındaki gelişmeleri derinleştirmektedir. Büyük toprak sahipleri ile küçük ve orta köylüler arasındaki ilişkiler değişime uğramaktadır.

Kırlarda maddi üretimin ve sosyal hayatın gelişmesi şehirlerden daha geç ve daha yavaş olarak ortaya çıkmaktadır. Tarım sanayiyeye göre geri kalışının nedenleri toprak mülkiyeti yapısı ile kapitalizmle ilişkilidir. Köylülerin burjuvazi tarafından sömürdülmesi, tarım alanında sağlanan gelirlerin başka alanlara aktarılması kırlarda üretim güçlerinin gelişmesini engelleyici başlıca unsur olmaktadır. Ancak geç ve yavaş da olsa, tarımda makinalaşma ve özellikle teknolojik gelişme (bilimsel teknolojik devrimin sağladığı gelişmelerin tarıma uygulanması) kırda gelişmekte emeğe üretkenliğini artırmaktadır.

Türkiye sosyanide olduğu gibi Türkiye tarımında da kapitalist gelişme, sermayenin yoğunlaşması ve merkezleşmesi, toprağın büyük işletmelerde toplanması, sürçeni ortaya çıkarmaktadır. Bir yandan toprağın belli ellerde toplanması, öte yandan büyük işletmelerin daha çok sermaye, daha ileri teknoloji kullanarak birim başına üretimi artırması ile küçük ve orta köylüler giderek mülksüzleştirilmektedir. Tarımda makina kullanımının, ileri teknoloji uygulanması karşısında küçük ve bir kısmı orta üreticiler büyük işletmeler karşısında rekabet edemeyecek duruma düşerek topraklarını kaybet-

mekte, derinden gelişen, yavaş ancak sürekli bir tempo ile işçi sınıfı safılarına katılmaktadır.

## İŞÇİ SINIFININ KÖYLERDEKİ KESİMİ: TARIM İŞÇİLERİ

Tarım işçileri işçi sınıfının kırlarda yaşayan kesimidir. Köylülerle aynı alan içinde ve benzer koşullarda altın yaşayan tarım işçileri içinde bulundukları üretim ilişkileri açısından şehirlerdeki işçilerden farklı bir konumda değillerdir. Tarım işçileri, devlet işletmeleri veya kapitalist çiftliklerde sürekli olarak çalışan işçilerden, mevtime göre göçerecek ama gene sürekli olarak tarımsal işlerde çalışan işçilerden ve yazları aileleriyle birlikte göçen, bu sürenin dışında da kendi köyü çevresinde orman işletmeleri ve benzeri işlerde çalışan emekçilerden oluşmaktadır. Büyük çoğunluğu yılın belli zamanlarında iş bulup çalışılabilen ve sürekli olarak iş yerini değiştirmek zorunda olan tarım işçileri genellikle çok büyük ünitelerde ve küçük topluluklar halinde çalışmazlar. Bir bölümü çoğunlukla kırsal olan az bir miktar toprağa sahip olduklarında, köyde yaşadıklarından, köyde yaşamının ve tarımla uğraşmanın yoluyla sınımların içinde bulunduklarından şehirdeki işçilere göre daha geniş bir bilinç ve örgütlenme düzeyine sahiptir. Yapılan işin niteliği gereği işbölümü, ona bağlı olarak da sosyalleşme zayıftır. Tarım işçileri üzerinde "Elici" denilen araçların etkisi büyüktür. Bu özellikleri tarım işçilerinin birleşmesini, sendikalaşmasını güçleştirmektedir.

Ancak tarım işçilerinin bilinçlenmesi ve örgütlenmeleri tüm işçi sınıfı hareketi açısından büyük önem taşımaktadır. Mülksüzleşen, proletarleşen yoksul köylülerin safılarına katılması ile nicele olarak sürekli büyüyen tarım işçilerinin örgütlenme talepleri ve mücadeleleri yoğunlaşmaktadır. Tarımda iş koşulların, grev ve sendikalaşma haklarını düşleyen bir yasanın bulunmaması, artan örgütlenme taleplerinin önündeki engellerin başında yer almaktadır. Sendikal haklardan, sosyal güvencilerin (sağlık, emeklilik vb.) yoksul olan bu kesim taleplerini dernekler, işçiler birlikleri gibi örgütlenmelerle sağlamaya çalışmaktadır. Yer yer sözlü iş aktileri yapılmakta, bu aktilerle asar ücret, ücret, çalışma koşulları gibi konularda yeni haklar elde etmeye uğraşmaktadır.

Köylerde yaşayan, yoksul köylülerle yakın ilişkiler içinde bulunan tarım işçilerinin ekonomik - demokratik hakları için verdikleri mücadele, örgütlenme alanında atıkları adımları işçi köylü ittifakının kuruluş pekişmesi açısından köylü kitlelerinin ölümü yönünde etki etmekte örgütlenme geleceği ve mücadeleliliği zayıf olan köylülere örnek olmaktadır. Tarım işçilerinin bir bölümü tarım dışında kırsal alanlarda madenle tuğla ocakları, kırca, taş ve ilkel maden işletmeleri gibi yerlerde mevsimlik olarak çalışmakta ve bu unsurlar kentlerin işçi sınıfının zekillerini daha çok taşımaktadır. Bir bölümünün küçük de olsa mülksüzleştiği bilinen tarım işçileri içinde toprak talebi güçlüce azalmakta düzenli ve sürekli işçi olma

talebi artmaktadır. Tarım işçileri arasında Tarım İş Yasası, sendikalaşma, sosyal güvencilik gibi işçi sınıfına has talepler için mücadelelerin yoğunlaşması görülmektedir.

İşçi - köylü ittifakının kurulmasında temel taşıları olan tarım işçilerinin örgütlenmesi, tarım işçilerinin işçi sınıfının genel mücadelesindeki yerlerini almaları Parti yönetiminin önemli belirteçleridir. Bu hedefler özellikle tarım işçilerinin yoğun olduğu Ege, Çukurova, Doğu Karadeniz bölgesindeki parti örgütlerinin acil görevleri olarak ortaya çıkmaktadır.

## YOKSUL VE ORTA KÖYLÜLER

Küçük bir toprağa sahip, ortakçı, yarı ya da yarı kıracı olarak işleten ya da arca veya emeği vermediği işçi köylü toprağını ortakçıya, yarıya veren, küçük bir geçim düzeyinde yaşamaları sürdürmeye çalışarak, asıl geçim kaynakları toprak olan, fakat fırsat ve imkan buldukça orman, yul yapımı, taş ve kırca ocakları gibi geçici işlerde çalışan ve emekçi nüfusun en büyük bölümünü oluşturan yoksul köylüler işçi sınıfının doğal müttelikleridir. Çalışma ve yaşama şartları bakımından son derece kötü durumda bulunan yoksul köylüler işçi sınıfından ayrı küçük de olsa bir toprak parçasına sahip olmaları Tarımda kapitalizmin gelişmesi, yoksul köylüler için bir tek anlam gelmektedir: yoksul köylüler toprak sahiplerinin üstünlikleri karşısında güç durumda olan yoksul ve orta köylüler, kapitalist pazar yoluyla artan sömürdücü sonucunda tarım araç ve gereçleri, kredi sağlama, kişisel ihtiyaçlarını giderme imkânlarını giderek yitirmektedirler. Büyük işletmelerden emek üretkenliği seviyesinin yükselmesi, daha ileri teknoloji kullanımını amaçlı düşürmektedir. Köylü ünitelerin avantajı yalnızca toprağın büyüklüğü değildir. Tarımda kapitalist gelişme küçük tarımsal işletmelerin yıkıma uğrayıp kaybolması, yeni den üretim imkânının gittikçe küçülmeye, toprakların ve üretimin belli elerde toplanması sonucu doğurmaktadır. Yoksul ve orta köylüler zaten önce boyutları topraklarını da yitirerek çok büyük bir hızla mülksüzleşmekte, ya da mülklerini terketmektedirler. Artan nüfusun toprağa baskısı, miras yoluyla bölünme de emekçilerin ekonomik önemlerini iyice yitirmelerini, yoksul köylülerin "baba evini" terketmelerinin bir başlıca nedeni olmaktadır. Yoksul köylülerin talepleri bölgeden bölgeye ve sürece içinde değişmektedir. Sosyanleşme hızına bağlı olarak işçi olma talebi bazı bölgelerde toprak edinme talebine baskın olmaya başladığı görülmektedir. İşçi sınıfının ekonomik mücadelede sonuna elde ettiği haklar, şehirlerdeki yasa şartları, sigorta, sağlık, emeklilik gibi sosyal haklar yoksul köylüler için etki etmemektedir. Ne var ki sosyanleşmenin geri olduğu kapitalist ilişkilerin daha az geliştiği bölgelerde yoksul köylüler bakımından toprak isteği önemli korunmaktadır. İşçi sınıfı köylülerin toprak taleplerini desteklemektedir.

Kooperatifizm, daha geniş kitlelere olanak bulma, tarım araçları edinimlerini için verdikleri mücadeleye önem vermektedir. Partimizin programın tarımla ilişkili bölü-

münde yoksul ve orta köylülerin sorunlarının çözümünü, tutulması, gerekli yolları göstermiştir.

İşçi - köylü ittifakının kuruluş pekiştirilmesi işçi sınıfının partisi aracılığıyla köy emekçilerinin mücadelelerine aktif olarak katılması, sömürdücü karşı ancak ortak bir mücadele ile karşı çıkıp kazanarak sağlanabileceğini göstermesi ile mümkündür. Öte yandan işçiler gibi köylülerin de baskı ve sömürdülen temelli olarak kurtulmalarının ancak sosyalist bir toplumda gerçekleşebileceği anlaşılmaktadır.

Partiller köy emekçilerine burjuvazinin onlara önerdiği çözüm yollarının nasıl sahte ve boş şeyler olduğunu, kapitalist gelişmenin ve burjuva iktidarlarının tarım politikasının onlar için ancak yıkım getireceğini göstermelidir. Burjuvazi nüfusun önemli bir bölümünü oluşturan yoksul ve orta köylülerin desteğini kazanmak, işçi - köylü ittifakının oluşmasını önlemek için sayısız yalanlar yaymaktadır. "Pahalılığa işçi ücretlerinde artışın neden olduğu" yalanından "işçilerin iktidarında elderindeki küçük toprağın da alınacağına" kadar egemen sınıflar sürekli olarak köylülerin küçük mülkiyetlerine olan habilitik duygularını kapitalist düzeni korumak için bir silah olarak kullanmaya çalışırlar. İşçilerle köylülerin kullarının ayrı olduğu, geliştiği yalanını yayırlar. İşçilerin köylülerin taleplerini desteklemeyi söyleyler. Böylece geniş köylü kitlelerini kendi ideolojisinin ve politik tercihlerinin etkisi altında tutmaya çalışırlar. İşçi sınıfı köylülerle ittifakını kurmak için caba harcarken burjuvazinin bu tür aldatmaya ve propagandalarına karşı da mücadeleye etmek zorundadır. Ideolojik mücadele ile burjuvazinin bu olumsuz etkileri kırılmaktadır.

İşçi sınıfının mücadelesinin başarıya ulaşmasını ittifaklarının sağlığı ve gelişliği, yığınların devrim mücadelesine kazanılması hayati önem taşımaktadır. Bunun için işçi sınıfı, partisi aracılığıyla mücadeleye, ittifakları kurup geliştirecek olan birleşik mücadeleye aracı Partisidir. Demek ve benzeri örgütler gibi politik mücadele aracı olmayan örgütlenmeler kadar sendika gibi yalnız işçilerin örgütlü olduğu ve dar sınıf çıkarlarını aşip toplumun tüm kalmında örgütlenmeye ve toplumun tüm sorunlarına çözüm getirmeye elverişli olmayan örgütlenmeler de ittifakları sorunu çözmeyez.

İşçi sınıfı partisi kırılan yoksul emekçilerinin sorunlarını en doğru bir biçimde tesbit eden ve çözüm yollarını gösteren te örgütüdür. Emekçi köylü kitlelerinin burjuvaziye karşı taleplerinin gerçekleşmesi için kararlı ve etkin bir destek sağlayabilecek örgütüdür. Ancak bu desteği kendi programına uygun olarak kullanır. Köylü hareketini kayıtsız şartsız desteklemeye. Köylüler arasında burjuva ideolojisinin etkisini, bu etkilerle formüle edilen taleplerin ortaya sürülebileceği akıldadır.

İşçi sınıfı, siyasal ve toplumsal kurtuluş hareketini doğrudan veya dolaylı şekilde koynlayıştarın, devrimin gerçekleşmesine ve köylülüğün işçi sınıfının müttelik, yedeği olmasına yardım eden köylü taleplerini ve mücadelelerini desteklemektedir. İşçi - köylü ittifakının en geniş ve etkin bir biçimde sağlanması için elinden gelen çabayı göstermektedir ve çok daha yoğunlaştırarak gösterecektir.

# UYERLERİN OKUMALARININ YÖNLENDİRİLMESİ

Parti içi eğitimin amaçlarından biri de aday üyelerin ve hatta üyelerin iyi birer partililer olarak yetiştirilmesini sağlamaktır. Çoğunlukla çeşitli sınıfsal tepkileri nedeniyle partiyeye gelen kişiler zaman içinde bu tepkileri ideolojik ve politik bir raya oturtulmalıdır. Bu yapılmadığı sürece üyenin bu zor mücadeleye şartları içinde kalıcılığı tehlikeye girecek yada parti eylemine yarı- rı giderek azalacaktır. Bu nedenle de parti üyelerinin ideolojik ve politik yetkinliği için çalışma partinin sürekli gündemin- de dir.

İdeolojik ve politik yetkinlik için tutulacak yollardan biri de üyelerin oku- malarının yönlendirilmesidir.

Mücadelemiz açısından bugün Türkiye'de oldukça zengin bir kitap yakağı bu- lunmaktadır. Bilimsel sosyalizmin klasik- lerinin önemli bir bölümü dilimize çevril- miş bulunmaktadır. Bunun dışında ulus- lararası işçi sınıfı hareketinin önemli çö- zümlemeleri ve deneyleri de dilimize aktarı- lmıştır. Ülkemizin yapısal sorunlarına il- lişkin olarak da, birçok araştırma, incele- me ve değerlendirmelerden meydana gelen yeterli olmasa bile oldukça önemli bir mal- zeme birikimi vardır.

Pekçok yayınevi tarafından çıkarılan bu yayınların hiç değişir bir bölümü için çevirilerinin ve değerlendirmelerinin bilim- sel doğrulukları kuşku değildir. Gerekli titizlik ve özen gösterilmemiştir. Bazıları da politik ve ideolojik amaçlar uğruna çeşitli ki- saltıma ve tahriifatlara uğratılmıştır. Diğer yandan çeşitli görüş akımların görüşleri de bu arada dilimize çevrilmiş hatta yer yer bu çeviriler çeşitli akımları beslemiştir. Bu- gün daha pek çok kişi bu tür görüş ve revizyonist yayınlar nedeniyle çeşitli sapık akımların etkisine kapılmıştır. Elbette bu konuda da burjuvaz dağıtım ve bunun gibi kolaylıklarıyla elinden gelen yardımı yapar bu tür akımları beslemeye çalış- maktadır.

Bunca yayın arasında sıradan bir oku- yucunun sağlığı ve kendi yetkinlik duru- muna uygun, yararlanabileceği bir sıra ile kitap seçip okuyabilmesi, ideolojik ve poli- tika olarak kendini yetiştirebileceği oldukça zordur.

O halde parti yayınları dışındaki yayı- nıların satın alınması ve okunması mut- laka seçilerek yapılmalıdır. Bu nedenle ü- yelerin okuyacakları kitapları öncelikle parti sorumlularına danışması büyük yarar sağlayacaktır.

İkinci olarak, kitap seçmek için tutu- lacak yollardan biri parti eyleminin sorun- larına ilişkin seçmeler yapmaktır. (Bak Çark Başak Sayı. 16) Diferli üyelerin tek tek yetkinliklerine bağlı olarak yönetici- lerin tavsiye edeceği (seçeceği) kitaplarla

ideolojik ve politik yetkinliklerini sağla- mak yolunda yardımcı olacaktır.

Tek tek üyelerin okumaları için seçi- lecek kitaplar dahi parti eyleminin sorun- larına ilişkin olmalıdır.

Öncelikle üyelerin eksiklik ve yanlışla- rı parti eyleminde gözlenecektir. Bunların giderilmesi yolundaki çabalardan birisi de üyelerin ideolojik ve politik eksikliklerini giderilebilir ve yanlışlıklarını terk edebil- meleri için okumalarını yönlendirmektir. Okuma, araştırma ve inceleme alışkanlığı olan yada buna yakın olan üyeler için so- runun bu plandaki çözümü daha kolaydır. Bu gibi üyelerin parti eyleminde aksayan ideolojik ve politik yönlerini doğru olarak saptayarak eleştirilmeli eksik ve yanlışlı- klarını gidermeleri için önerilerde bulunul- malıdır. Bundan sonra üyelerin ideolojik ve politik gelişmeleri yine parti eyleminde gözlenecektir.

Diğer yandan üyelerimizin büyük bir bölümünün işçi kökenli olduğunu düşünür- sek sadece kitap tavsiye etmekle iş bitmez. Kitap tavsiye etmeden önce üyelerin oku- ma alışkanlıklarının geliştirilmesini sağla- mak zorunludur. Bu işe hiç de kolay bir iş değildir.

Partinin pratik çalışmalarında son de- rece atak ve militan olan bazı üyelerinin çoğu tek aynı beceriyi teorik çalışmalarda gösteremediğini biliyoruz. Bunun bir ne- deni teorik çalışma alışkanlığının olmaması ise diğer nedenlerinden biri de teorik ça- lışmanın pratik çalışmanın somutluğu gibi kavranamamış olmasıdır. Ancak bu kavra- nışı üyenin kendi çabalarına bırakmak so- runu bir ölçüde savsaklamak yada yönu- mü zaman içinde görmektir. Ancak bu nok- tada da aktif bir müdahale yararı olacaktı- r. O nedenle üyelere parti birimlerindeki yöneticilerin mutlaka yardımcı olmaları gerekmektedir.

Bu konuda tutulacak yollardan biri de çalışma ekibi başkanının ya da deneyli bir parti üyesinin, üyenin kendisini yetiştir- mesini için yardımcı olmasıdır. Bu yöntem üyenin daha yakından tanınması etkilik ve yanlışlarının daha temelden kavranması ve dolayısıyla sorunlarının çözümü için de büyük yararlar sağlayacaktır.

Özellikle üyelerin ideolojik ve politik yetkinliği için bu tür bir ilişki son derece önemlidir. Ekip içinde yetkin bir üye- nin kontrol ve yardımları ile üyelerin ide- olojik ve politik yetkinliğinin sağlanması ve üyelerin dışında diğer yardım- ların araştırılması metodu herhalde tutu- lacak yolların en iyisi olacaktır.

İşçi ve emekçi kökenli üyelerin okuma alışkanlıklarını geliştirmesi için özendirici bir yol da uluslararası işçi sınıfı hareketi-

nin anti faşist ve anti emperyalist müca- delelerinden belli kesitleri anlatan roman, hikaye gibi yapıtların okunacak kitaplar listesine alınması sağlamaktır. Bu yolla üyeler benzer hatta daha zor mücadelelerin geçmiş partililer için ve aydınların olay- lar karşısındaki tavırlarının görsel ve du- gurulandırıcı, cesaret atışkanlık ve fedak- arlıklarını öğrenerek yeni moral değerler kazanacaklardır.

Bu tür seçilmiş kitapları bütün üye- rin okuması parti disiplini, parti üyelerinin önemli kısaca partinin önemi, gücü, çarış- ması gibi konularda da yeni moral değerler kazanması bakımından büyük önem taşı- maktadır.

Diğer yandan partinin doğrudan ve dolaylı yayınlarının okunması hem güncel olaylara çözümler ve yorumlar getirmek bakımından hem de ideolojik ve politik ö- nemi bakımından büyük yarar yarısıra üyelerin okuma alışkanlıklarının geliştirilme- sine de yardımcı olacaktır.

Bu yayınların üyeler aday üyeler ve sempatizanlara artan bir istekle okunma- sı ve değerlendirilmesi için mutlaka gerek- li çaba gösterilmelidir. (Bak Çark Başak 17, sayı)

Partinin kampanya biçiminde yürütül- mü eylemlere, bütün üyeler ve aday üyeler için konu ile ilgili olarak kitap dergi vb. den bir bibliyografya yapılarak verilmeli- dir. Ancak bu öneri sadece bu tür bütün üyeler aday üyelerini ilgilendiren eylemler- de söz konusudur. Bunun dışında çalışma ekipleri içinde sürdürülen çalışmaların çıkan sonuçları göre, ya sadece o ekibin üyeleri ya da tek tek üyelere ilişkin kitap önerisi yapılabilir. Belli bir konuda bibli- yografya verilerek eksiklik ve yanlışlığı gi- derme yoluna gidilebilir.

Bu konuda herhalde dikkat edilecek nokta, mümkün olduğu kadar her şeyi tüm ayrıntılarıyla öğrenmek ve öğretmeye çalış- mak yerine öncelikle temel noktaların kavranması yoluna gidilmelidir. Bu yön- den de bir serferde birden çok kitap önerisi yararlı olmayacaktır.

Diğer yandan okunan kitapların ya da inceleme konunun mutlaka tartışılması sağlanmalıdır. Ortaya çıkan sorunlar da, anlaşılmasını ya da somutlanamayan yerler- de doğrudan cevaplar verilmelidir. Hiç bir şey basma kalıp laflarla geçtilirilmemelidir. Elbette bütün bu söylediklerimizin ya- nı yetiştirme ve yetiştirilmenin anlamları be- lirlemeye zorunludur. Tüm Parti üyelerinin aynı seviyede ideolojik ve politik yetkinlik- leri bekleyemeyiz. Bu çalışmalarda ö- nemli olan yeterli ideolojik ve politik tem- lin yaratılması ve yerleştirilmesidir.

Sonuçta üyelerin yeteneklerine göre parti örgütleri ve parti eylemi içinde ken- dilerine en uygun görevlere gelmeleri ve bu görevleri de hakkıyla yerine getirmeleri istenir. Ancak bu ideolojik ve politik çalış- manın biteceği anlamına gelmez. Gelme- melidir. Hiç unutmamak gerekir ki, üye- rin yetiştirilmesi bakımından teorisi ve pratiği ile birlikte aynı zamanda bir okul olan Par- tinin görevleri yanı sıra tek tek üyelerin görev ve sorumlulukları vardır. İdeolojik ve politik yetkinlik, bu sorumluluk ve görev dağılımı alanı içinde durmaksızın gelişir.

# İŞÇİ SINIFININ YÖNETİME HAZIRLANMASI

Bütün yerel örgütler bir süre dire yeni bir çalışmanın içinde bulunuyorlar. Kongreler dönemindedir. Kongre hazırlıkları, kongre- ri yapmak, il ve ilçe örgütlerinin çalışma- rının önemli bir bölümünü oluşturuyor. Kongrelerini yapan, bu çalışmalarını bitiren örgütler, seçilen kurulları ise yeni dönem in çalışma programlarını hazırlıyorlar. Seçilen kurullar, kongrelerin yük göstericiliği ve kat- tılı güçle yeni çalışmaları sürdürmeye baş- lıyorlar.

Parti örgütlerinin, Partillilerin üstesinden gelmek durumunda oldukları öyle görevler vardır ki, her an gündemdedir. Her an en önde duran görevlerdir bunlar. Örgütümüzü geliştirmek, yenilen üyeler kazanmak bun- lardan biridir. Bütün kademe örgütleri ve Partilliler, Partinin programını ve amacını, bu amaç esas olan sosyalist dünya görüşü- nü, Partinin güncel sorunlara getirdiği çö- zümleri, önerileri ve değerlendirmeleri, kısaca Partinin görüşlerini her fırsattan yarar- lanarak kitlelere yaymak ve benimsetme- dir. Bunun için Partiyeye yeni taraftarlar, yeni üyeler kazanmakla sonuçlanacak bir uğraştır.

Partimiz kurulduğundan bu yana geçen kısa süre içinde, örgütlenmesini getirmek yolunda önemli adımlar attı. Bu sağlıklı ge- lişmeyi sürdürmek ve daha da hızlandırmak kongrelerini yapan örgütlerini önlere de du- can temel görevlerden biri oluyor. Kongre- cimizi yaptığımız bu günlerde, bu temel ge- revimizi bir kere daha öne çıkarmak gereki- yor. Diyebiliriz ki, yeni dönem çalışmalarında önlümüzdeki ilk görev Partimize yeni üyeler kazanmaktır. Yeni üyeler kazanmak, ama özellikle de işçi sınıfı içinde yeni üyeler kazanmak...

Partimiz bu konuya, yani, Parti içinde işçi sınıfından gelen üyelerin ağırlıkta olma- larına konusuna özel bir önem vermektedir. Bugüne kadar yürütülen çalışmalarda bu konuda ayrı bir dikkat ve çaba gösterildi ve Partimizin üye bileşiminde işçi kökenli üye- ler en büyük ağırlığa sahip kemik oluşturdu- ru. Programda ve türgün çeşitli maddelerinde de bu konuda yük gösterici ilkelere gelmişlerdir. Diğerlerinin yanında türgün 66. maddesi bunlardan biri. Türgün bu maddesinde, "her kademedeki yöneticiler ve bü- tün üyeler, işçi sınıfını ve emekçi kitleleri eğitip aydınlatmak ve Partinin üye bileşiminde işçi üyelerin ağırlığını devam ettirmesini sağlamak üzere olanaklarını sonuna kadar kullanmak zorundadır" deniliyor.

Bu işin bir bölümüdür. Çünkü, Parti'de işçi kökenli üyelerin ağırlıkta olması ve bu- nun devam ettirmesi için çaba göstermek sa- dece değil işi bileşimini de sürüyor. Bu ağırlıkta olma aynı zamanda yönetim

kademeleri için de söz konusudur ve her ka- demedeki yöneticiler ve bütün üyeler, işçi- lerin her kademe örganında çoğunlukta aktif görev ve sorumluluk almalarını sağlamak için devamlı çaba harcamağa yükümlüdür- ler. Partinin genel üye yapısında işçilerin ağırlığı, evet, ama aynı zamanda, ilçelerin genel merkez kadar bütün yönetim kade- melerinde de işçilerin ağırlığı...

Böyle bir ilkeye sahip olmak ve buna sı- kı sıkı sarılmak «böyle olursa daha iyi olur, biz de öyle yapalım» gibi subjektif bir tercih sonucu değildir. Bu, Partimiz için objektif, bilimsel bir gerekliliktir, çünkü, Partimiz «toplumsal evrimin gündeminde olan sosyalizm aşamasını, bilinci örgütsel çalışmalarının doğrultusunda saptayın hedef olarak kabul ediyor Sosyalizm ise, en başta işçi sınıfının davasını ve sosyalist mücade- lenin özü, itici ve temel gücü iktidar öncesi dönemde de, sonrasında da işçi sınıfıdır. İktidar yolunda ileri adımlar atılabilmesi, Partinin ilkelere doğrultusunda gelişmesine ve mücadelesi her yeni döneminin görev- lerini yerine getirebilecek nitelikte güçlen- mesine, etkinliğinin artmasına bağlıdır. Bu- nun sağlanmasına yardımcı olan önemli faktörlerden biri, işçi sınıfının Parti içinde ağırlıkta ve etkin olmasıdır. İktidar oluk- tana sonra da sosyalizm yolunda ilerlemesi, işçi sınıfının müfettişleri ile beraber toplu- mu yönetiminde söz ve karar sahibi olma- sıyla mümkündür. Toplumsal yaşamın her alanında yönetime katılmak, yönetimin başına çekmek ve sosyalizm kuruculuğu görevlerini yerine getirmek, işçi sınıfının tarihsel görevi- dir. İşçi sınıfının toplumu yönetmesi ise, özellikle bu hazırlanması ve bu tecrübe- yi kazanmasıyla mümkün olacaktır. Bu hazırla- mın yapılabileceği, tecrübenin kazanılacağı yer Partidir. Çünkü, işçi sınıfı ancak en ileri un- surlarının içinde örgütlendiği Partisi aracılı- ğıyla ve Partiyi de yönetecek, toplumu yöne- tebilir. Partimizin bu konuya böyle bir önem vermesi buradan kaynaklanmaktadır ve bu- güne kadar olduğu gibi kongreler sonrası dönemde de en önemli görevlerden biri, yeni üyeler ama özellikle yeni işçi üyeler ka- zanamaktır diyorum.

Burada bir parantez açarak belirtmek gerekiyor ki, ne sosyalizm üzerinde saatlerce konuşabilecek kadar bilgi sahibi olmak, ciltleri hatmetmiş olmak, ne de sadece işçi ol- mak, Partili olmaya yetmiyor. Partive, çevresinde etkin, öncülük yapan veya yapabile- cek olan bilinci işçileri, emekçileri kazan- mak gerekiyor. Bununla beraber Parti'nin aynı zamanda bir okul olduğuna, Partili ol- manın, bu niteliği kazanmanın ve geliştirme- ninin sadece Parti içinde gerçekleştirilebi- lmesi, Parti dışında bir niteliği kazanarak Partiyi

gelenimeyeceğini de unutmamak gerekiyor.

Kongreler sonrasında yeni dönemde bir başka görev daha bizleri beklemektedir: çalışma ekiplerinin işlerini daha artırmak ve çalışma ekiplerini çoğaltmak. Çalışma ekiple- rine dayalı örgütlenme ve bunun önemli bü- tün Partillere biniliyor ve ilçe örgütlerini bütün üye ve aday üyelerini bir ekibe göt- üreltilmek şeklinde çalışma ekiplerinin oluşturulması çalışmalarını sürdürüyorlar. Yeni deneyler kazanılıyor, ekipler daha bir oturmuşluğu kavuyorlar.

Karşılaşılan sorunlar elbette ki var. Bunlardan biri ve üzerinde durulması gere- ken biri, ekiplerin daha çok işe dönük çalış- malarla ağırlık veremeli olmaktadır. Bu du- rum, özellikle yeni kurulan çalışma ekipleri için doğal hatta bir anlamda zorunlu da gör-ülebilir. Ama daha eski ve belli bir işlerliğe kavuşmuş ekiplerde de aynı dış kapamık- ığı rastlamak, ekiplerin kurulu dönemlerin- de «doğal ve hatta zorunlu» dediğimiz bu durumun mutlaka aşılması gerektiğini göstermektedir.

Hatırlamak gerekiyor ki, çalışma ekiple- ri Parti'nin kitleler içindeki en ok naktaları ve Parti'nin propagandasını kitlelere gö- türebilecek, görüşlerini aktaracak ve bu çalış- malarla beraber Partiyeye yeni taraftarlar ve üye- ler kazandıracak temel birimlerdir. Burjuvazi- nin egemenliğinin gücü, sadece kendisinin sınıf olarak güçlüğü sınırlı değildir. Burjuva ideolojisi ve politikası bir bölüm işçi ve emekçi arasında da yaygın. Burjuva ideolojisi ve politikası çalışma ekiplerinin karşısına iş- yerlerindeki mahallelerdeki bir bölüm işçi- ler emekçiler olarak da çıkıyor. Burjuvazinin gücü, bir de, kendi ideolojisi ve politikasının etkisinde olan böyle bir kitle tabanına sahip olabilmekten ileri geliyor. İşte burjuvazinin bu gücünü zayıflatmak, daha geniş işçi ve emekçi kitleleri burjuva ideolojisi ve politi- kasının etkisinden kurtarıp, onları ileri ve sosyalist sifalara kazanmakla mümkün. Bu ise, çalışma ekiplerinin dışa dönük çalışma- ları, yapacakları propaganda, ajitasyon ve örgütlenme çalışmaları ile sağlanacaktır. Çalışma ekiplerinin esas işlevi bu dışa dönük çalışmalarda ve deyim yerindeyse çalışma ekipleri, burjuvazinin ideolojik ve politik egemenliğini tarruz birimleridir. Onun için de çalışma ekiplerinin başarısı, artık da- ğıtılmış Parti yayını, topladığı bağış ve Parti- ye kazandırdığı üye sayını ve kitle içindeki etkinlikleriyle ölçülecektir.

Çalışma ekiplerinin bu asil işlevlerine sahip olmaları ve bu yoldaki görevlerini yer- nine getirebilmeleri, ekiplerin ideolojik ve politik yetkinliklerine bağlı olduğu içindir ki, çalışma ekipleri içinde eğitim önem kazanı- yor ve çalışma ekipleri aynı zamanda temel eğitim birimleri oluyorlar.

çalışma ekipleri, parti yapısının temel taşlarıdır.



Türkiye'deki bazı iktisatçılar da dahil olmak üzere pek çok burjuva iktisatçısı Japon sanayiini çağımızda az gelişmiş ülkelerin kapitalist yoldan sanayileşip kalkınabileceğinin bir kanıtı olarak ortaya sürerler. Bu iktisatçılar Japon sanayileşmesinin gerçekleştirdiği kendine özgü tarihsel ve toplumsal koşulları fazla bir önem taşımayan ayrıntılar olarak nitelendirmek eğilimindedirler. Gerçekte ise «Japon mucizesi» nin emperyalist ülkelere bağımlılığın söz konusu olmadığı tarihsel bir dönemde ve feodal dönem emekçileri tutaklaştırıcı törelerinin sonuna kadar istismar edilerek sağlanmış olması asla arka plana itilmemesi gereken olgulardır.

Ancak yıllardır ileri sürülen «büyük Japon mucizesi» artık Japon kapitalistleri için bile geride kalmış bulunmaktadır. 1970 başlarında kapitalist dünyayı sarsan iktisadi bunalım ve yüksek enflasyon etkisini, belki de diğer kapitalist ülkelerden çok daha fazla, Japonyada gösterdi. Ekonomik gelişmesi büyük çapta ihracat gelirine bağlı olan Japonya Batı'daki ekonomik buhrandan büyük bir darbe yedi. Bu darbe aynı zamanda Japonya'nın Batı ekonomisine ne denli bağlı olduğunu çok açık ortaya koymaktadır.

1960 larda yılda % 10'u aşan büyüme hızını gerilerde bırakan ve 1970 başlarında birbirini izleyen petrol buhranı, para bunalımı, enflasyon gibi sorunlar karşısında kalan Japon hükümeti enflasyonu ile mücadele eden ekonomik durgunluk ile mücadeleye geçmek zorunda kaldı. Miki hükümeti ekonomik canlanmayı güçlendirmek için bir plan hazırladı. Japonya'nın GSMH'si 30 yıldan beri ilk kez 1975 yılında düşme gösterdi; ödemeler dengesi açığı ise 1973 yılında rekor düzeye ulaştı. 1974 ve 75 yıllarında Japonya'nın ekonomik büyüme hızı sıfır oldu.

Hükümet sözcüleri bile artık geleneksel övünmelerini terketmek zorunda kaldılar. Şimdilerde ülkeyi saran bunalımın kaçınılmazlığını, evrensel niteliğini ve dış nedenlerini vurgulamaya çalışıyorlar. Ülkeyi bunalımdan kurtarmak için tüm Japon halkının Liberat Demokrat hükümetin arkasında birleşmesi ve tabii kemerleri sıkması gerektiğini ileri sürüyorlar.

Kemerleri sıkmaları istenen emekçilerin gelirleri geçmişte de Japon sanayinin önemli finansman kaynaklarından biri olagelmıştır. Tekellerin çok yüksek olan kâr oranlarının yanı sıra emekçiler ayrıca çeşitli yöntemlerle tasarrufla zorlanmışlar ve bu tasarrufları kredi olarak sanayicilerin emrine tahsis edilmiştir. İleri kapitalist ülkeler içinde vergi sisteminde en büyük eşitsizliklerin olduğu, sosyal hizmetlere yapılan harcamaların en düşük düzeyde bulunduğu ülke Japonya'dır.

Japon hükümetleri sürekli olarak tekelleri destekleyen ve tekelleşmeyi teşvik eden bir politika izlemişlerdir. Savaş sonrasında pek çok şirket hükümet desteğiyle birleşmiştir. 1951 - 55 arasında birleştirilen şirket sayısı 345, 1961 - 64 arasında 812, 1969 yılında ise 1163 olmuştur. Bugün Japon ekonomisi, gerektiğinde ortak girişimler kurarak

# TÜRKİYE'YE UZANAN JAPONYA

işbirliğinde bulunan dev tekellerin kesin denetimi altındadır. 1960 başlarında iktidarda olan ve şirketlerin birleşmesini büyük ölçüde destekleyen İkedâ hükümeti döneminde çelik, oto, bankacılık ve bilgisayar sanayileri gibi temel sanayi sektörlerinde büyük bir sermaye birikimi sağlandı. Fuji ve Yamata şirketlerinin birleşmesi sonucunda dünyanın bir numaralı çelik şirketi —Nippon Steel— ortaya çıktı. İki büyük bankacılık koordinasyonunun kurulması ise kredi kaynaklarının merkezileştirilmesini sağlamaya yöneliktir.

Yüksek sermaye birikiminin yol açtığı aşırı üretimin karşısındaki en büyük sorun ülke içindeki düşük gelir düzeyi nedeniyle ortaya çıkan gerçekleştirme sorunu, yani satış sorunu idi. Bu nedenle üretimin çoğunluğu ihracata dayalı olmak zorundaydı. 1950 lerden sonra, özellikle 1960 larda tüm dünya pazarlarını kaplayan Japon malları ileri kapitalist ülkeler, özellikle ABD için önemli bir sorun olmaya başladı. Asya kıtasının bir ucunda ABD emperyalizmi ile içiçe ve onun dümeni altında olan Japon emperyalizminin büyük ölçüde düşük ücretlere dayalı ucuz ve kaliteli mal ihracatını azaltması, sürekli fazla veren ödemeler dengesinde bu fazlanın eritilmesi için ithalatın artırması için baskı yapılmaya başlandı. 1970 lere kadar ülke içi sanayiini yabancı sermayeye açmaktan ve kendisi de doğrudan sermaye ihracı yapmaktan kaçınan Japonya ABD'nin ve AET'nin baskıları sonucunda bu politikasını terketmek zorunda kaldı.

Uluslararası para sisteminin düzensizliği, yen'in dolar karşısında önemli ölçüde dalgalanması ve enflasyonun hızlanmasına yol açtı. Yen'in dalgalanması Japon tekellerinin dış ticaret alanında sahip olduğu avantajları azalttı ve ABD ile olan dış ticaretin önemli ölçüde düşmesine yol açtı. Yen'in dolar karşısındaki dalgalanmasının şiddeti —parasal düzeyde— Japon ekonomisinin Amerikan emperyalizmine bağlılığını açık bir göstergesidir. Başbakan Miki Japonya ile ABD arasındaki dostça ilişkilerin yalnız korunmakla kalmayıp, pekiştirileceğini belirtmektedir. Japon emperyalizmi Asya kıtasında giderek ABD emperyalizminin izleyicisi ve temsilcisi haline gelmektedir. Japon tekelleri dünyanın bu bölgesinde merkezî fabrika rolünü oynamak ve sermaye ihracı politikalarını hızlandırmak için Japon - Amerikan paktına dayanıyorlar.

Sanayide önemli ölçüde hammadde ve bütünüyle petrol ithalatına dayanan Japonya özellikle bu kaynakları sağladığı ülkelerde yatırım yapma politikasını benimsemeye başlamıştır. Bunun sonucunda Orta Doğu ülkeleri ile ticaret ilişkilerinde önemli bir

gelişme olmuştur. Japon tekellerinin yabancı ülkelerdeki yatırım stratejileri ABD ya da Avrupa tekellerinin stratejilerinden farklıdır. ABD ya da Avrupa tekelleri ileri teknoloji gerektiren sektörlerde ve bunun bir sonucu olarak ileri kapitalist ülkelerde yatırım yapmayı yeğlemektedirler. Oysa Japon tekelleri hammadde sektörlerinde ve ağır sanayiye önem vermekte ve az gelişmiş ülkelerde —özellikle Güney Doğu'da— yatırım yapmayı yeğlemektedirler.

Japonya'da feodal yapının bir uzantısı olan egemen olanı hamî görme geleneği, kapitalist üretim ilişkileri altında da işçinin patronu uzun yıllar baba gibi görmesine dek vardı. Bir çok kapitalist ülkenin kapitalistlerinin imrenerek baktıkları ve kendi işçi sınıflarına bir örnek olarak sunmaya çalıştıkları bu tavrı Japon işçi sınıfı 1970 lerde geride bırakmaya başladı.

Japonya'da işçilerin bir sınıf olarak sahipl oldukları toplumsal varlıklarının bilhicne varmalarını önlemeyi ve işçilerin işyerlerine bağlanmalarını amaçlayan işyeri düzenindeki sendikacılık anlayışı benimsenmiştir. Bu tür sendikaların sayısı 65000 civarındadır. Sendikalar genellikle şirketlerin denetim kadrolarıyla bütünüleşip, sermayenin ortakları durumuna geçmişlerdir. Geleneksel ücret zammı isteklerinden başka bir istek genellikle ileri sürülmemektedir. Bu arada Japon işçilerinin çoğunun ve özellikle beyaz yakalıların sendikali olmadığını belirtmek gerekir.

Japon işçi sınıfı hareketi önünde bulunan bütün bu engeller karşın 1974 yılında önemli bir dönemçten geçmeyi başardı ve 8.5 milyon işçi fiyat artışlarını telafi etmek ve yaşam koşullarındaki sürekli bozulmayı önlemek amacıyla % 30 oranında ücret zammı isteyerek genel greve gitti. İşçiler ekonomik mücadelelerini başarıyla yürüterek istedikleri zammı almıştı bildiler. Bu deney Japon işçi sınıfı hareketinde niteliksel bir gelişmenin başlangıcı olarak kabul edilmeli.

Kendi sanayileşmesinin bedelinin sermaye adına en ağır biçimde emekçi kitlelerin omuzuna yüklemekte, tarihsel olarak büyük bir başarı göstermiş olan Japon kapitalizmi emekçi kitlelerin uyanışı üzerine bu başarısını G. Kore, Fas, Şili gibi başkî rejimleri altında yaşayan ülkelerde yinelenmesini yarayacak olan dış yatırım olanakları arıyor. Japonya'yı «sanayileşmenin en fazla kırıltığı ülke» haline getiren Japon sermayedarları bu amaçla Türkiye'ye de gelip özellikle Çukurova sermayesiyle çeşitli ön temaslara yaptılar. Verdikleri demeçlerde Türkiye'nin Avrupa'ya olan yakınlığına büyük bir önem verdiklerini açıkladılar. Özel konuşmalarda ise Türk işçisinin itaatkarlığı, «yeteneksel çalışkanlığı», «disiplinseverliği» konularında çeşitli sorular sordular. Japon sermayedarları bu konularda gevzelek olsun diye soru sormasalar gerek Ancak ister Japon, ister AET, ister ABD, ister Türk olsun sermaye çevrelerinin bilmeleri gereken şey Türkiye işçi sınıfının her tür baskı hazırlığının karşısına bilhice bir kararlılıkla çıkmakta bir an için gecikmeyeceğidir.